

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 358/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom, A. Žarnova 11C, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26CoEk/5/2023-917 z 25. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Balaškóovi **u k l a d á** vo veci vedenej pod sp. zn. EX 298/2014 (vec vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 10Er/552/2014) **z d r ť a ť s a** výkonu exekúcie predajom nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED], obec [REDACTED], a to pozemku parcela registra [REDACTED] zastavaná plocha a nádvorie, s výmerou 365 m², pozemku parcela registra [REDACTED], záhrada, s výmerou 318 m², parcela registra [REDACTED] zastavaná plocha a nádvorie, s výmerou 115 m² a stavby, súpisné číslo [REDACTED] rodinný dom, postavený na pozemku parcelné číslo [REDACTED], a to až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Požaduje priznanie finančného zadosťučinenia 5 900 eur, ako aj náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka vystupuje v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 10Er/552/2014 o vymoženie 9 382,99 eur s príslušenstvom v postavení povinnej. Oprávneným je obchodná spoločnosť PRIVATdebt, s.r.o., ako právny nástupca pôvodného oprávneného Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. Exekučným titulom je platobný rozkaz okresného súdu č. k. 12Ro/92/2013-22 z 25. júna 2013 vydaný vyšším súdnym úradníkom. Sťažovateľka podala v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením z 18. septembra 2023 tak, že ho zamietol. Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie. Krajský súd uznesením č. k. 26CoEk/5/2023-917 z 25. apríla 2024 uznesenie okresného súdu potvrdil. Okrem iného konštatoval, že sťažovateľka sa opakovane domáha zastavenia exekučného konania predovšetkým s odôvodnením, že v čase doručovania platobného rozkazu, ktorý je exekučným titulom, trpela tak závažným psychickým ochorením, že nebola spôsobilá chápať koncept platobného rozkazu ako súdneho rozhodnutia a následkom jeho doručenia. Skutočnosť, že sťažovateľka trpí chorobou – bludová paranoidná porucha, nie je v konaní sporná. Krajský súd uzavrel, že platobný rozkaz bol sťažovateľke riadne doručený, odpor proti nemu nepodala, v dôsledku čoho nadobudol právoplatnosť 7. marca 2014 a stal sa spôsobilým exekučným titulom. Na základe listinných dôkazov (lekárskych správ) bolo preukázané, že v čase prebratia platobného rozkazu sťažovateľka mohla jeho obsahu porozumieť a účinne sa proti nemu brániť, teda podmienky nielen formálnej, ale aj materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu splnené boli.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje, že všeobecné súdy sa vo svojich rozhodnutiach venovali výlučne námietkam, ktoré uvádzala v písomných podaniach, a to aj napriek tomu, že exekučným titulom je platobný rozkaz z 25. júna 2013 vydaný vyšším súdnym úradníkom. Ani jeden zo súdov sa nevenoval poskytnutiu ochrany sťažovateľke ako spotrebiteľke v rámci aktuálnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok C-448/17), ako aj ústavného súdu (nález sp. zn. III. ÚS 166/2023). Súdy sú povinné *ex offico* skúmať exekučný titul vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska toho, či spotrebiteľská zmluva a iné súvisiace dokumenty, na základe ktorých bol vydaný, neobsahujú neprijateľné podmienky. Tento hmotnoprávny prieskum exekučného titulu v exekučnom konaní má súd vykonať *ex offico*, teda bez potreby osobitného upozornenia, pokiaľ vymáhaný nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s ňou súvisí. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by exekučný súd exekučný titul a súvisiacu dokumentáciu týkajúcu sa spotrebiteľskej zmluvy podrobil kontrole. V rámci svojho odôvodnenia sa venoval iba námietkam týkajúcim sa zdravotného stavu sťažovateľky a jej spôsobilosti porozumieť pôvodnému súdnemu konaniu, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Krajský súd dokonca ani len formálne neuviedol, že by mal podrobiť exekučný titul tomuto hmotnoprávnemu prieskumu a že by nemal zistiť pochybenia.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

V.

Dočasné opatrenie

6. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

7. Sťažovateľka v podaní doručenom ústavnému súdu 2. júla 2024 uviedla, že v exekučnom konaní súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na rodinný dom sťažovateľky súp. č. ■■■■■ v kat. úz. ■■■■■, zapísaný na ■■■■■ (pôvodný exekútor JUDr. Eva Ondrejková). Rodinný dom pritom slúži na bývanie. Sťažovateľka z elektronického súdneho spisu zistila, že exekútor informoval súd o predaji nehnuteľnosti po tom, čo bude právoplatné rozhodnutie o zamietnutí návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie. Výkonom exekúcie – predajom rodinného domu, by došlo k nenapraviteľnému následku. Sťažovateľka preto žiada, aby ústavný súd konal urýchlene a exekútorovi JUDr. Petrovi Balaškóovi vo veci sp. zn. EX 298/2014 (sp. zn. okresného súdu 10Er/552/2014) uložil povinnosť zdržať sa výkonu exekúcie predajom nehnuteľností v kat. úz. ■■■■■, zapísaných na ■■■■■, a to až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu v tomto konaní. Sťažovateľka k podaniu priložila výpis z ■■■■■ a správu súdneho exekútora, v zmysle ktorej po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o opravnom prostriedku a zamietnutí návrhu/ov povinnej dôjde k predaju nehnuteľností.

8. Z citovaného § 130 zákona o ústavnom súde vyplýva, že dočasným opatrením možno v zásade uložiť akékoľvek obmedzenie, ak je to potrebné na zachovanie existujúceho stavu a zabránenie závažnejším následkom. Toto ustanovenie (rovnako ako aj ustanovenie o odklade vykonateľnosti podľa § 129 zákona o ústavnom súde) predpokladá určitý test primeranosti medzi následkami, ktoré hrozia tým, že sa dočasné opatrenie nevydá, a následkami, ktoré sú spojené s dočasným opatrením.

V prípade rozhodovania o dočasnom opatrení je podmienkou jeho vydania, aby sťažovateľovi hrozila závažná ujma ospravedlňujúca zásah do princípu právnej istoty, právom chránených záujmov alebo práv iných osôb, ktorý môže byť s vydaním dočasného opatrenia spojený. Hroziacu ujmu možno považovať z hľadiska vydania dočasného opatrenia za relevantnú, ak sú negatívne dopady napádaného rozhodnutia na sťažovateľove pomery citeľné a zároveň vytvárajú stav, ktorý je nereparovateľný alebo je reparovateľný len čiastočne, prípadne veľmi ťažko. Cieľom má byť vytvorenie podmienok na odvrátenie či účinnú nápravu škodlivých následkov spojených s porušením základných práv a slobôd sťažovateľa v prípade, ak bude ústavnej sťažnosti vyhovené. Výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu musí zároveň znamenať pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám v dôsledku vydania dočasného opatrenia. Ústavný súd teda pomeriava kolidujúce záujmy sťažovateľa a iných osôb, ktoré môžu byť odkladom výkonu napádaného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu negatívne dotknuté. Závažnosť ujmy hroziacej týmto subjektom posudzuje podľa konkrétnych okolností každého prípadu (I. ÚS 348/2020).

9. Povinnosť zdržať sa vykonávania napadnutého právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia môže ústavný súd uložiť nielen orgánu, ktorý mal podľa ústavnej sťažnosti porušiť základné práva a slobody sťažovateľa, ale aj iným orgánom verejnej moci, ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov oprávnené na jeho výkon (I. ÚS 348/2020). Takým orgánom verejnej moci je aj súdny exekútor (II. ÚS 566/2020).

10. Ústavný súd, majúc na zreteli ujmu, ktorá by sťažovateľke mohla vzniknúť s prihliadnutím na skutočnosť, že súdny exekútor avizoval zexekvovanie nehnuteľného majetku sťažovateľky (slúžiacej na bývanie, pozn.), a po predbežnom preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie, dospel k záveru, že v okolnostiach tohto konkrétneho prípadu sú splnené podmienky na nariadenie dočasného opatrenia. Bolo potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že v exekučnom konaní, ktoré sa riadi Exekučným poriadkom v znení účinnom do 31. marca 2017, platí zásada, že navrátenie do predošlého stavu nie je prípustné, pričom sťažovateľke by prípadným nenariadením dočasného opatrenia hrozila nepomerne väčšia ujma, ako môže hroziť oprávnenému. Ústavný súd súčasne neidentifikoval žiaden verejný záujem, ktorý by mohol byť dočasným opatrením ohrozený, preto rozhodol tak, ako je uvedené v bode 2 výroku uznesenia.

11. Podľa § 131 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2024

Robert Šorl
predseda senátu